

Capella de Sant Quirze i Santa Julita

Calella

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: C. Jovara, 87 / C. Francesc Bartrina, 18

Coordenades:

Latitud: 41.61264
Longitud: 2.65814
UTM Est (X): 471517
UTM Nord (Y): 4606826

Classificació

Número de fitxa 08035 - 13
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Contemporani Popular
Segle XV-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 9709-I. Aprovació definitiva comissió urbanisme
Data aprovació: dc., 24/02/1982 - 12:00
Número inventari IPA 8441 / 32987
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios/Cultural
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Calella. Plaça de l'Ajuntament, 9 08370 Calella
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: ds., 27/01/2024 - 11:54

Descripció

Antiga capella dedicada a sant Elm, patró de mariners, que es mantingué sota aquesta advocació fins al 1820.

L'edifici, d'una nau, amb una capella lateral al costat de la sagristia, va ser restaurat el 1702. La façana, de senzilla factura, té el portal d'arc de mig punt adovellat, i una fornícula central d'arc de mig punt amb la imatge de Sant Quirze i Santa Julita. L'interior de l'església és il·luminat per tres finestres d'arc de mig punt, situades a la façana lateral. El coronament és esgraonat, amb un campanar d'espadanya que sobresurt a la part central. El tractament exterior dels murs és arrebossat i pintat. La imatge de Sant Quirze i Santa Julita de la fornícula és de 1975.

L'any 1936 la capella quedà greument afectada i va desaparèixer el seu valuós retaule gòtic. L'aspecte actual és fruit de la reconstrucció portada a terme per l'arquitecte Jeroni Martorell a la segona meitat de la dècada de 1940.

Història

El seu altar major havia estat presidit per un magnífic retaule gòtic, destruït el 1936. Aquest primitiu edifici va ser habilitat com a parròquia el 1528, any de l'emancipació eclesiàstica de Pineda, mentre es construïa la nova església de Santa Maria i Sant Nicolau, servei que va tornar a realitzar entre 1747 i 1755 quan s'esfondrà el temple parroquial.

L'any 1798, s'hi van traslladar les relíquies de Sant Quirze i Santa Julita, i poc després, el 1820, va canviar d'advocació després de desaparèixer la capella dels patrons de Calella, situada a la riera de Capaspre.

Va ser utilitzada també com a lloc de reunió del Comú quan encara no existia la Casa de la Vila i també va fer funcions d'escola durant alguns anys.

Bibliografia

COLOMER, I. (1988). *Cronologia de Calella*. Calella: Ajuntament de Calella.

GIOL, A. (1953). *Calella, su origen y evolución*. Obradores Gráficos Favencia. Catàleg del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Calella. 2005.

ESPLUGUES, J. (2002). *Memòries d'un capellà del segle XVIII*. València: Institució Alfons el Magnànim-Centre Valencià d'Estudis i d'Investigació.

ESTEVEES, A. (1997). *Calella. Guia del patrimoni històric i artístic*. Molins de Rei: Centre d'Estudis i Divulgació del Patrimoni.

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Calella (Maresme). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

MASSONS, J.M. (2005). *Història de la Ciutat de Calella*. Calella: Arxiu Municipal de Calella.

MIR, D. (1982). *Compilació històrica de Calella*. Barcelona: Editorial Cedro.

Enllaços d'interès:

[Pobles de Catalunya](#)

[Fitxa del Catàleg del POUM de 2005](#)

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

[Capella de Sant Quirze i Santa Julita](#)

